

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	23XCdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	6812206037
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 6C/118/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, č.k. 13Co/1016/2013-55, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca uznesením z 19. apríla 2013, č.k. 6C/118/2012-33, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66,- € za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. marca 2014, č.k. 13Co/1016/2013-55, odvolanie odmietol ako oneskorene podané [§ 218 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“)]. Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne (§ 24, § 25 a § 28 ods. 1 O.s.p.) doručené 13. júna 2013, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 28. jún 2013. Odvolanie bolo ale podané osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 1. júla 2013.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to z dôvodu, že

odvolanie podala včas. Odvolanie nebolo podané na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ako uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale žalobkyňa odvolanie odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Čiklerova č. 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Označená doručovateľská spoločnosť mala povinnosť podanie doručiť adresátovi, preto bola lehota na podanie odvolania zachovaná.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) posudzoval prípustnosť dovolania žalobkyne, ktoré bolo podané 21. mája 2015, podľa Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.) účinného do 30. júna 2016 a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolaiteľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

7. Dovolanie žalobkyne by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska § 237 ods. 1 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky väd taxatívne v ňom vymenovaných; iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Treba zdôrazniť, že pri posudzovaní existencie procesnej vady uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania, nie je významný subjektívny názor účastníka, ale len zistenie, že v konaní došlo k takejto vade.

8. Žalobkyňa v dovolaní namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

9. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3

Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

10. Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

11. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č.l. -37). Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 28. jún 2013, ktorý deň bol piatok.

13. Z odtlačku podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č.l. -37) vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s. r. o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu (č.l. -58) pripojila fotokópiu listiny, ktorá - ako sama uvádza - preukazuje včasnosť ňou podaného odvolania. Ide o fotokópiu listiny „Detail zásielky k prepravnému listu č. 1551530943“, v zmysle ktorého žalobkyňa 28. júna 2013 o 17.35 hod. odovzdala uvedenej spoločnosti na doručenie Okresnému súdu Revúca zásielku - 11 balíkov s hmotnosťou 80,10 kg, ktoré údajne obsahujú „1080x odvolanie voči SP 66,- €“.

14. Vzhľadom na to, že z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolateľkou nebolo zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj odvolanie žalobkyne podané v preskúmvanej veci, súd prvej inštancie vytvoril žalobkyni procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom zo 4. januára 2017 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní zaslala súdu doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 19. apríla 2013 č.k. 6C/118/2012-33 odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. Písomná výzva súdu prvej inštancie bola právnenému zástupcovi žalobkyne doručená 11. januára 2017.

15. Žalobkyňa na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie uviedla, že potvrdenie o odoslaní predmetného podania nemá k dispozícii, a preto v odpovedi na výzvu súdu pripojila ňou dodatočne vypracovaný zoznam spisových značiek, ktoré boli súčasťou predmetného podania.

16. Po preskúmaní obsahu týchto dokladov dovolací súd dospel k záveru, že tieto dokumenty neobsahujú žiaden relevantný dôkaz, že odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky ktorá bola odovzdaná na prepravu 28. júna 2013, ako namietala dovolateľka, túto skutočnosť nemožno vyvodit' ani z tabuľky s číslami konaní, v ktorých mali byť podané odvolania, pretože neobsahuje žiadny údaj, ktorý by ju spájal s predmetnou zásielkou.

17. V danej situácii, v ktorej žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, odvolací súd pri svojom závere o oneskorene podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

18. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), nevyšli najavo ani iné vady uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.